BURMISTRZ GMINY I MIASTA TYCZYN

XI ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY I MIASTA TYCZYN

PROGNOZA
ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Październik 2017 r.

SPIS TREŚCI

1. WSTĘP – PODSTAWA FORMALNO - PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY
2. ZAKRES, GŁÓWNE CELE PROGNOZY I POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI
3. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY
4. USTALENIA I GŁÓWNE CELE XI ZMIANY STUDIUM
5. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA OBSZARÓW OBJĘTYCH PROJEKTEM XI ZMIANY STUDIUM
6. PROBLEMY ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU XI ZMIANY STUDIUM
7. WPŁYW REALIZACJI PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE XI ZMIANY STUDIUM W ODNIESIENIU DO TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ ZGODNIE Z USTAWĄ O OCHRONIE PRZYRODY
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEJ XI ZMIANY STUDIUM
9. ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWAŁE PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW OBJĘTYCH XI ZMIANĄ STUDIUM NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA ORAZ TERENY CHRONIONE
10. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO
11. ROZWIĄZANIA OGRANICZAJĄCE WPŁYW NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE XI ZMIANY STUDIUM
12. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI KIERUNKÓW PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE XI ZMIANY STUDIUM
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

OŚWIADCZENIE SPORZĄDZAJĄCEGO PROGNOZĘ

1. WSTĘP – PODSTAWA FORMALNO - PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Prognoza oddziaływania na środowisko opracowana została dla projektu XI zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Tyczyn.

Opracowany projekt XI zmiany Studium dotyczy terenów położonych w miejscowości Hermanowa i Kielnarowa.

Konieczność jej sporządzenia wynika z art. 46 ust. 1 i art. 50 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U z 2016 r. poz. 353 z późn. zmian.), które mówią, że dokumenty takie jak Studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego lub ich zmiany wymagają przeprowadzenia procedury strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Prognoza jest jej elementem.

2. ZAKRES, GŁÓWNE CELE PROGNOZY I POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI

Zakres prognozy określają przepisy art. 51 ust. 2 pkt. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z wyżej wymienionym artykułem sporządzona prognoza

a) zawiera:
   - ustalenia i główne cele projektu zmiany Studium dla terenów położonych w miejscowościach Hermanowa i Kielnarowa oraz jego powiązania z innymi dokumentami;
   - informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy;
   - informacje o przewidywanych możliwościach transgranicznego oddziaływania na środowiska;
   - informacje o metodach analizy skutków realizacji ustaleń projektu zmiany Studium oraz częstotliwości jej przeprowadzania;
   - streszczenie w języku niespecjalistycznym;
b) określa, analizuje i ocenia:
   - istniejący stan środowiska;
   - potencjalne zmiany stanu środowiska przy braku realizacji ustaleń projektu XI zmiany Studium;

- przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń projektu XI zmiany Studium;
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektu XI zmiany Studium;
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu;

c) przedstawia:
- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko;
- możliwości rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do obszaru Natura 2000.

Zakres niniejszej prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie znak WOOŚ.411.1.69.2017.BK.4, pismo z dnia 19 czerwca 2017 r. oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rzeszowie znak PSNZ.453.4.4.2017 pismo z dnia 19 maja 2017 r.

Podstawowym celem prognozy jest wykazanie, jak określone w projekcie zmiany Studium kierunki zagospodarowania przestrzennego wpłyną na środowisko oraz w jakim stopniu idea zrównoważonego rozwoju została uwzględniona w projekcie dokumentu i jakie mogą być konsekwencje tak negatywne jak i pozytywne dla środowiska, w wyniku realizacji działań przewidywanych w opracowanym projekcie XI zmiany Studium dla terenów objęty niniejszą zmianą.

Szczegółowe cele prognozy dotyczą:

- wyeliminowania jeszcze na etapie sporządzania projektu XI zmiany Studium, ustaleń sprzecznych z zasadami zrównoważonego rozwoju analizowanego obszaru i jego otoczenia;
- oceny skutków oddziaływania przyjętych kierunków zagospodarowania na środowisko oraz związanego z tym określenia wpływu przeznaczenia terenów na poszczególne rodzaje użytkowania oraz określenie warunków zagospodarowania terenów;
- oceny wprowadzenia ustaleń umożliwiających działalność gospodarczą na analizowanych terenach i zaspokajanie potrzeb społeczności lokalnej przy równoczesnym zachowaniu równowagi przyrodniczej i trwałości procesów przyrodniczych;
- oceny na ile ustalenia projektu XI zmiany Studium pozwolą na zachowanie istniejących wartości i zasobów środowiska oraz w jakim stopniu spotęgują lub

osłabią istniejące zagrożenia, a także na ile stwarzają możliwość pojawienia się nowych szansa dla kształtowania wyższej jakości środowiska.

Podsumowując, prognoza przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń XI zmiany Studium, terenów Nr 1 i Nr 2 położonych w m. Hermanowa i Kielnarowa.

Formalnie i merytorycznie z prognozą powiązane są takie dokumenty, jak:

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Tyczyn, uchwalone uchwałą Nr XXXVIII/290/02 z dnia 29 sierpnia 2002 r. z późn. zmianami;
- Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla terenów objętych XI zmianą Studium UiKZP, położonych w m. Hermanowa i Kielnarowa z 2017 r.
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- Raport o stanie środowiska woj. podkarpackiego za lata 2013 – 2015 – WIOŚ Rzeszów 2016 r.;
- Obszary Natura 2000 na Podkarpaciu – RDOŚ w Rzeszowie, 2011 r.;
- Program ochrony powietrza dla strefy podkarpackiej z uwagi na stwierdzone przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10, poziomu pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu wraz z Planem Działań Krótkoterminowych – Uchwała Nr XXXIII/608/13 Sejmiku Woj. Podkarpackiego z dnia 29 kwietnia 2013 r. z późn. zmianami;
- pozostałe ustawy i rozporządzenia dotyczące problematyki ochrony środowiska.

3. METODY ZASTOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego określa kierunki rozwoju gminy lub jak w tym przypadku, jego części oraz ustala zasady kształtowania struktury przestrzennej i politykę przestrzenną, a w następnej kolejności uszczegóławia wybrane elementy kształtowania przestrzeni.

Z uwagi na skalę opracowania i wynikający z tego stopień szczegółowości informacji, a także wielkości obszarów poddanych analizie i zróżnicowanie występujących problemów konieczne było przyjęcie dla przeprowadzenia prognozy skutków realizacji ustaleń zawartych

w opracowanym projekcie XI zmiany Studium, tak metod subiektywnych, jak i w miarę możliwości metod obiektywnych.

W celu sporządzenia prognozy przeprowadzono następujące prace:

- przeanalizowano dane ekofizjograficzne, przyrodnicze i inne dostępne dane sozologiczne dla terenów objętych niniejsza zmianą Studium;
- dokonano oceny projektu zmiany Studium w odniesieniu do w/w danych i obowiązujących aktów prawnych;
- dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska i przyrody.

4. USTALENIA I GŁÓWNE CELE XI ZMIANY STUDIUM

Podstawą opracowania zmiany Studium jest uchwała Nr XXXIII.228.17 Rady Miejskiej w Tyczynie z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia XI zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Tyczyna.

Zmianą Studium objęto dwa tereny położone w miejscowościach Hermanowa i Kielnarowa.

Teren położony w miejscowości Hermanowa - Nr1, o powierzchni około 0,81 ha zlokalizowany jest przy drodze publicznej, gminnej relacji Hermanowa – Czerwonki. Jest to teren niezabudowany, położony w otoczeniu zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Teren będący przedmiotem zmiany Studium wyposażony jest w sieć wodociągową, gazową, elektroenergetyczną i teletechniczną.

Teren Nr 1 zlokalizowany w Hermanowej zgodnie z obowiązującym Studium położony jest w obszarze strefy rolno – osadniczej, oznaczonej symbolem „RM^{Z1}", terenów możliwych do przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną.

Teren Nr 2, o powierzchni około 0,55 ha, położony jest **w miejscowości Kielnarowa**, przy drodze publicznej powiatowej, relacji Tyczyn – Nowy Borek – Błażowa, przy granicy z miejscowością Borek Stary.

Zgodnie z obowiązującym Studium teren ten położony jest częściowo w strefie rolniczej przestrzeni produkcyjnej, oznaczonej symbolem „R" oraz na części strefy odpowiedniej do zalesienia, oznaczonej symbolem „RL".

Dla terenu położonego w Kielnarowej obowiązuje MPZP terenów lasów i zalesień Gminy i Miasta Tyczyn, uchwalony uchwałą Nr XIV/112/2003 Rady Miejskiej w Tyczynie z dnia 9 grudnia 2003 r. Teren, o którym mowa nie został zalesiony, a właściciel wystąpił z wnioskiem o zmianę przeznaczenia terenu.

Potrzeba zmiany Studium dla w/w obszarów wynika z konieczności dostosowania jego zapisów do obecnych potrzeb, w związku ze zgłoszonymi wnioskami właścicieli terenów.

Teren Nr 2 w Kielnarowej nie posiada uzbrojenia w zakresie infrastruktury technicznej. Tereny zarówno Nr 1 jaki i Nr 2 są aktualnie terenami niezabudowanymi. Teren Nr 1 zlokalizowany w Hermanowej użytkowany jest dla uprawy krzewów owocowych, natomiast teren Nr 2 położony w Kielnarowej pozostaje w odłogowaniu.

W projekcie XI zmiany Studium określono kierunki zmiany w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów.

Teren Nr 1 położony w miejscowości Hermanowa, wskazano do przeznaczenia pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, oznaczając go na rysunku zmiany Studium symbolem **9MN**.

Teren Nr 2, położony w miejscowości Kielnarowa, również przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, oznaczając go symbolem **10MN**.

Dla terenów **9MN i 10MN** ustalono: wskaźniki zagospodarowania i użytkowania terenów, kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej oraz wytyczne do planów miejscowych:

- tereny wskazano pod:
  - zabudowę mieszkaniową jednorodzinną
  - drogi wewnętrzne o szer. w liniach rozgraniczających nie mniejszej niż 5,0m;
  - inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej o nieznacznym oddziaływaniu;
  - sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
  - miejsca do parkowania;
- lokalizowanie budynków niepodpiwniczonych w terenie 9MN;
- tworzenie uporządkowanych linii zabudowy;
- udział powierzchni biologicznie czynnej nie mniejszy niż 20%, a powierzchni zabudowy nie większy niż 40% powierzchni działki budowlanej;
- wskaźnik intensywności zabudowy – w odniesieniu do działki budowlanej:
  - max. 0,7;
  - min. 0,1;
- zasady podziału na działki budowlane – powierzchnia działki nie mniejsza niż 800m^2;
- należy zapewnić w granicach działki budowlanej nie mniej niż jedno utwardzone miejsce do parkowania dla samochodu na jeden lokal mieszkalny, oprócz miejsca w garażu;
- max. wysokość budynków – 11,0m;

- dachy dwu lub wielospadowe o nachyleniu połaci dachowych do 45°;

Dla terenów 9MN i 10MN w zakresie infrastruktury technicznej istnieje możliwość:

- zaopatrzenia w wodę z indywidualnych źródeł oraz z projektowanej sieci wodociągowej;
- odprowadzenia ścieków bytowych do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej z dopuszczeniem rozwiązań indywidualnych tj. odprowadzenie do bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe lub przydomowych oczyszczalni ścieków;
- zaopatrzenie w energię elektryczną poprzez podłączenie do istniejących sieci lub ich rozbudowę.

W planach miejscowych, jakie gmina zamierza sporządzić dla terenów objętych XI zmianą Studium należy określić:

- zasady obsługi komunikacyjnej z uwzględnieniem powiązań z układem zewnętrznym;
- zasady wyposażenia w infrastrukturę techniczną.

W projekcie XI zmiany Studium dopuszczono w granicach terenów 9MN i 10MN lokalizację urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o łącznej mocy nie przekraczającej 100kW.

5. CHARAKTERYSTYKA ŚRODOWISKA OBSZARÓW OBJĘTYCH XI ZMIANĄ STUDIUM

Teren Nr 1 położony w m. Hermanowa

- **Charakterystyka elementów fizjograficznych**

Położenie i rzeźba terenu

Teren opracowania położony jest w Hermanowej, w przysiółku Czerwonki. Obejmuje działki o nr ewid.:2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786 i 2789. Położony jest po południowej stronie drogi z Nowego Borku do Hermanowej.

Według podziału Polski na regiony fizyczno – geograficzne J. Kondrackiego, teren opracowania położony jest w mezoregionie **Pogórze Dynowskie** i obejmuje fragmenty stoku o ekspozycji południowej i do niej zbliżonej. Nachylenia w granicach terenu wynoszą 5 – 8% w części północnej i centralnej oraz 8 – 12% w części południowej.

Stok nachylony ku południowi charakteryzuje się wyrównaną powierzchnią, w obrębie której nie stwierdzono żadnych śladów występowania procesów osuwiskowych.

W terenie opracowania nie występują ograniczenia wynikające z morfologii, czy ukształtowania terenu, które miałyby wpływ na jego zagospodarowanie i przeznaczenie dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej

Warunki geologiczne

Teren opracowania położony jest w obrębie Karpat Zewnętrznych – fliszowych. Starsze podłoże budują utwory jednostki skolskiej i brzeżnej.

W budowie geologicznej tej części gminy biorą udział utwory fliszowe warstw oligoceńskich, reprezentowane przez łupki menilitowe z wkładkami piaskowców kwarcowych.

Przykrywają je utwory deluwialne, wykształcone jako pyły, gliny pylaste, gliny pylaste z humusem. Są to utwory w przewadze twardoplastyczne, z wkładkami pyłów plastycznych o miąższości ponad 4,0m. Utwory deluwialne występujące pod warstwą gleb są korzystne dla bezpośredniego fundamentowania budynków.

Surowce mineralne

W granicach omawianego terenu oraz w jego otoczeniu nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Charakterystyka warunków wodnych

Wody powierzchniowe

W granicach terenu nie występują wody powierzchniowe. Teren, o którym mowa znajduje się w dorzeczu Górnej Wisły.

Z zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami wyznaczono jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Celem tych działań było wyznaczenie jednostkowych obszarów planistycznych, dla których dokonana została identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych, określono cele środowiskowe i dokonana zostanie ocena ich spełnienia, wdrożone zostaną programy działań określone w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza.

Teren opracowania zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły, zaktualizowanym i obowiązującym od 13 grudnia 2016 r znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów

chronionych ze względu na położenie w jej granicach OZW PLH 180025 „Nad Husowem" oraz rezerwatu „Mójka".

Wody podziemne

Wody podziemne w tym rejonie związane są ze szczelinami i spękaniami skał oligoceńskich. Wody te nie tworzą ciągłego poziomu, występują na różnej głębokości. W utworach deluwialnych występują sączenia wód śródglinowych. Sączenia te stwierdzono w tym terenie na głębokości od 1,8m do 2,6m. Są to infiltrujące wody opadowe gromadzące się na wkładkach utworów o mniejszej przepuszczalności.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. JCWPd o której mowa znajduje się wykazie obszarów chronionych ze względu na przeznaczenie do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę.

Teren opracowania zlokalizowany jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych (425 i 432). Na jego terenie nie ma zlokalizowanych udokumentowanych ujęć wód podziemnych i stref ochronnych od ujęć.

Klimat lokalny

Według E. Romera obszar gminy Tyczyn położony jest na pograniczu dwóch krain klimatycznych – Krainy Równin i Kotlin Podgórskich i Krainy Wyżyn Podgórskich.

Natomiast według R. Gumińskiego obszar gminy leży w obrębie Sandomiersko – Rzeszowskiej i Podkarpackiej dzielnicy rolniczo – klimatycznej.

Średnia temperatura roku wynosi 7,5 - 8°C. Średnia temperatura stycznia wynosi -2,5 do -3,5°C. Średnia temperatura lipca wynosi 17,5 – 18,5°C.

Wilgotność powietrza - najwyższe wartości notuje się zimą, najniższe latem.

Pokrywa śnieżna zalega około 60 dni w roku. Wielkość opadów w tym rejonie wynosi około 700mm.

Przeważają wiatry z kierunku południowo – zachodniego i zachodniego. Na układ wiatrów wpływa nie tylko ogólna cyrkulacja, ale również orografia terenu, w tym przede wszystkim układ dolin, które odgrywają znaczną rolę w sterowaniu wiatrami.

Na klimat lokalny wpływ mają takie elementy jak: morfologia terenu, nachylenia w jego obrębie, głębokość zalegania wód gruntowych, zagospodarowanie terenu. W obrębie Pogórza Dynowskiego na zróżnicowanie warunków mikroklimatu wpływ mają głównie: ekspozycja stoku i nachylenia.

Analizowany teren cechuje się korzystnymi warunkami mikroklimatu. Jest to fragment stoku o ekspozycji południowej i do niej zbliżonej, o nachyleniach od 5 do 12%. Wyniesienie terenu wpływa na dobre warunki wilgotności względnej. Jest to teren nienarażony na zaleganie chłodnego i wilgotnego powietrza i występowanie mgieł.

Południowa ekspozycja zapewnia korzystne warunki solarne i termiczne.

Jest to teren o korzystnych warunkach mikroklimatu dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Warunki przewietrzania należy ocenić jako korzystne.

Gleby

W tym terenie gleby wytworzone zostały z utworów deluwialnych. Są to głównie gleby brunatne o różnie wykształconych profilach w zależności od rodzaju podłoża. W granicach opracowania z pyłów i glin pylastych wykształciły się stosunkowo żyzne gleby brunatne zaliczone do IIIa i IIIb klasy bonitacyjnej. Niewielkie fragmenty zajmują gleby użytków zielonych PsIV.

- **Struktura przyrodnicza obszaru, w tym różnorodność biologiczna**

Według podziału geobotanicznego dokonanego przez Wł. Szafera obszar gminy Tyczyn leży na pograniczu dwóch prowincji: Niżowo – Wyżynnej i Górskiej. Obszar ten położony jest w prowincji Górskiej w Okręgu Beskidów, na pograniczu dwóch Podokręgów – Pogórza Fliszowego i Pogórza Lessowego. Dominującym zespołem leśnym jest żyzna buczyna karpacka w formie podgórskiej. Jest to postać odchylona w kierunku grądów, zubożała o gatunki górskie.

Ze zbiorowisk synantropijnych najbardziej rozpowszechnione są zbiorowiska segetalne. Na terenach odłogowanych fitocenozy upraw polnych zastąpione zostały przez ekosystemy terenów odłogowanych. Teren opracowania stanowi obecnie plantację aronii i porzeczki. W granicach opracowania nie stwierdzono występowania objętych ochroną gatunków roślin i siedlisk (rozporządzenie MŚ z dnia 9.10.2014r. – w sprawie ochrony gatunkowej roślin).

Według podziału na krainy zoograficzne (Jaczewski – Narodowy Atlas Polski) obszar ten położony jest w Krainie Beskidu Wschodniego. Cechą charakterystyczną Pogórza Dynowskiego, gdzie położony jest omawiany teren, jest jego przejściowość. Na terenie Pogórza występują elementy zachodnio – europejskie, pontyjskie i borealno – alpejskie.

Fauna pochodzenia zachodnio – europejskiego stanowi trzon fauny podgórskiej. Do przedstawicieli jej należą: jeleń europejski, sarna, dzik, zając szarak, jeż, kret. Przedstawicielami fauny borealno – alpejskiej są: dzięcioł trójpalczasty, puszczyk uralski, kuna leśna, kwiczoł.

Gatunki pontyjskie stanowią bardzo rzadki element występującej tu fauny.

- **Zmiany w środowisku**

Teren opracowania oraz tereny otaczające były niegdyś terenami upraw rolnych, łąk i pastwisk. Sukcesywnie zaczęła pojawiać się zabudowa mieszkaniowa, w szczególności gdy tereny te zostały skomunikowane z pozostałymi terenami gminy poprzez budowę dróg powiatowych i gminnych.

Zabudowa w tym rejonie gminy nie tworzy aktualnie zwartych terenów zabudowy, ma ona charakter raczej zabudowy rozproszonej. Omawiany rejon gminy Tyczyn to tereny atrakcyjne krajobrazowo. Poprawa dostępności komunikacyjnej, walory krajobrazowe i przyrodnicze sprawiają, że tereny te stały się terenami chętnie wykorzystywanymi dla lokalizowania zabudowy mieszkaniowej.

- **Zasoby przyrodnicze i walory krajobrazowe podlegające ochronie prawnej**

W granicach gminy Tyczyn tereny, o wysokich walorach krajobrazowych i przyrodniczych objęte zostały ochroną zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Wschodnie i południowe obszary gminy objęte zostały ochroną z uwagi na znaczące walory krajobrazowe. Tereny te włączone zostały do Hyźnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Obszar opracowania położony jest poza granicami HGOCHK, którego zachodnia granica przebiega w odległości około 4km w kierunku wschodnim, a północna w odległości około 7,5km na południe od terenu opracowania.

Na obszarze gminy Tyczyn nie występują obszary Natura 2000. W granicach opracowania nie stwierdzono występowania obiektów przyrody objętych ochroną. Nie występują tu również gatunki roślin podlegające ochronie.

.

- **Jakość środowiska, jego zagrożenia i identyfikacja źródeł tych zagrożeń**

O jakości środowiska decyduje przede wszystkim stan następujących elementów:

- powietrza atmosferycznego;
- wód;
- hałasu.

Powietrze

Podstawowym dokumentem określającym wymagania dotyczące oceny i zarządzania jakością powietrza w krajach Unii Europejskiej jest Dyrektywa 2008/50/WE z 2008 r. – w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europu. Dyrektywa określa kryteria jakości powietrza oraz tworzy zasady i mechanizmy działań mających na celu:

- utrzymanie jakości powietrza na obszarach, gdzie ona jest wystarczająca;

- planowanie poprawy jakości powietrza na obszarach, gdzie nie spełnia ona założonych kryteriów.

W Polsce na podstawie przepisów zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, określonej za pomocą substancji w powietrzu. Przez poziom substancji w powietrzu rozumiemy stężenie tych substancji w powietrzu odniesione do ustalonego czasu lub opad substancji w odniesieniu do ustalonego czasu i powierzchni. Jak najlepszą jakość powietrza mają zapewnić działania na rzecz utrzymania poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach.

Decydujący wpływ na jakość powietrza na terenach zurbanizowanych mają emisje z pojazdów samochodowych oraz indywidualnych, komunalnych i przemysłowych źródeł stacjonarnych. Największy wpływ wywiera energetyczne spalanie paliw, dotyczy to szczególnie okresu zimowego.

Można wyodrębnić emitory wysokie, oddziałujące na większe odległości (emitory punktowe to duże obiekty przemysłowe) oraz emitory niskie, mające wpływ na bezpośrednie ich sąsiedztwo. Energetyczne spalanie paliw (węgiel, drewno, gaz ziemny, olej opałowy) jest źródłem emisji podstawowej: dwutlenku węgla, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu oraz pyłu.

Stężenie tych substancji wykazuje zmienność w ciągu roku, rośnie w sezonie grzewczym, a maleje latem. Poziom stężeń substancji podstawowych w skali kraju wykazuje tendencję spadkową, oprócz wzrostu emisji dwutlenku azotu wynikającej z oddziaływania ruchu samochodowego. Mając na uwadze konieczność monitorowania jakości powietrza oraz ochrony przed emisjami został nałożony ustawowy obowiązek na WIOŚ oceny stanu powietrza w obrębie wydzielonych jednostek terytorialnych zwanych strefami.

Strefy stanowią aglomeracje powyżej 250 tys. mieszkańców, miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe części województwa. W województwie podkarpackim wydzielono dwie strefy: miasto Rzeszów i podkarpacką, obejmującą obszar województwa poza obszarem administracyjnym m. Rzeszowa.

Wyniki oceny jakości powietrza w województwie podkarpackim wykazały, że:

- zanieczyszczenia gazowe tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony roślin), osiągnęły na terenie woj. podkarpackiego niskie wartości stężeń. Pozwoliło to na zakwalifikowanie strefy. podkarpackiej dla obu kryteriów do klasy „A";
- od kilku lat utrzymuje się duże zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10, mierzonym w kryterium ochrony zdrowia, co powoduje że strefa podkarpacka zaliczona została do klasy „C";

- również stopień zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM2,5 powoduje, że strefa podkarpacka została również zaliczona do klasy „C”. Zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10 i PM2,5 utrzymujące się od dłuższego okresu, powoduje zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „C”, co wymaga opracowania i wdrożenia naprawczego programu ochrony powietrza w zakresie wielkości stężeń pyłu PM10 i PM2,5;
- dla metali w pyle PM10 (arsen, kadm, nikiel, ołów) wartości odniesienia zostały dotrzymane na obszarze całego województwa. Pozwoliło to na zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „A” pod względem zanieczyszczenia tymi substancjami.
- średnioroczne stężenie benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM10 przekroczyło wartości dopuszczalne, co było podstawą zaliczenia strefy podkarpackiej do klasy „C”.

Wody

Teren, o którym mowa, znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. Celem tym jest utrzymanie co najmniej aktualnego stanu wód.

Hałas

Na klimat akustyczny najistotniejszy wpływ mają:

- hałas, którego źródłem są zakłady produkcyjne i usługowe;
- hałas komunikacyjny.

W granicach terenu opracowania oraz w jego otoczeniu nie występują obiekty usługowe lub produkcyjne, które byłyby źródłem hałasu. W otoczeniu terenu zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Nie jest to zabudowa zwarta.

Od północy teren graniczy z drogą powiatową Nowy Borek – Hermanowa. Ruch pojazdów na tej drodze nie stwarza znaczącego hałasu komunikacyjnego i nie jest zagrożeniem dla dopuszczalnego poziomu hałasu określonego dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Planowana zabudowa jednorodzinna na terenie opracowania będzie miała zapewnione dobre warunki akustyczne, równocześnie będzie zapewnione powiązanie z drogą powiatową poprzez układ lokalny.

Teren nr 2 położony w miejscowości Kielnarowa

- **Charakterystyka elementów fizjograficznych**

Położenie i rzeźba terenu

Teren opracowania położony jest w Kielnarowej, po północnej stronie drogi powiatowej z Nowego Borku do Tyczyna. Obejmuje działkę o nr ewid. 1777/1.

Według podziału Polski na regiony fizyczno – geograficzne J. Kondrackiego, teren opracowania położony jest w mezoregionie **Pogórze Dynowskie** i obejmuje fragmenty stoku o ekspozycji północno - wschodniej. Nachylenia w granicach terenu są zróżnicowane, w części południowej w bezpośrednim sąsiedztwie drogi wynoszą 5 – 8%, na pozostałym obszarze wynoszą 8 – 12% oraz 12 – 20%.

W granicach terenu nie stwierdzono występowania zjawisk geodynamicznych – osuwisk i złazisk.

Zróżnicowanie spadków w granicach terenu sprawia, że warunki lokalizowania zabudowy są różne. W części terenu o większych spadkach wymagane będą prace niwelacyjne przy lokalizacji budynków.

Warunki geologiczne

Teren opracowania położony jest w obrębie Karpat Zewnętrznych – fliszowych. Starsze podłoże budują utwory jednostki skolskiej i brzeżnej.

Utwory fliszowe warstw oligoceńskich, reprezentowane przez łupki menilitowe z wkładkami piaskowców kwarcowych.

Przykrywają je utwory deluwialne, wykształcone jako pyły, twardoplastyczne, w stropie lokalnie głębiej plastyczne o miąższości od 1,6m do 3,0m, poniżej zalegają wietrzeliny skał fliszowych. Utwory deluwialne występujące w podłożu terenu opracowania są korzystne dla bezpośredniego fundamentowania budynków.

Surowce mineralne

W granicach omawianego terenu oraz w jego otoczeniu nie występują udokumentowane złoża surowców mineralnych.

Charakterystyka warunków wodnych

Wody powierzchniowe

W granicach terenu nie występują wody powierzchniowe. Teren, o którym mowa znajduje się w dorzeczu Górnej Wisły.

Z zgodnie z wymogami Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami wyznaczono jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Celem tych działań było wyznaczenie jednostkowych obszarów planistycznych, dla których dokonana została identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych, określono cele środowiskowe i dokonana zostanie ocena ich spełnienia, wdrożone zostaną programy działań określone w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza.

Teren opracowania zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Górnej Wisły, zaktualizowanym i obowiązującym od 13 grudnia 2016 r znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki". Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych ze względu na położenie w jej granicach OZW PLH 180025 „Nad Husowem" oraz rezerwatu „Mójka".

Wody podziemne

Wody podziemne w tym rejonie związane są ze szczelinami i spękaniami skał oligoceńskich. Wody te nie tworzą ciągłego poziomu, występują na różnej głębokości. W trakcie prowadzonych badań terenowych w wykonanych otworach badawczych nie stwierdzono występowania wód podziemnych. Możliwe jest po okresie obfitych opadów wystąpienie sączeń na kontakcie utworów deluwialnych z warstwą wietrzelin lub w obrębie utworów deluwialnych.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. JCWPd o której mowa znajduje się wykazie obszarów chronionych ze względu na przeznaczenie do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę.

Teren opracowania zlokalizowany jest poza Głównymi Zbiornikami Wód Podziemnych (425 i 432). Na jego terenie nie ma zlokalizowanych udokumentowanych ujęć wód podziemnych i stref ochronnych od ujęć.

Klimat lokalny

Według E. Romera obszar gminy Tyczyn położony jest na pograniczu dwóch krain klimatycznych – Krainy Równin i Kotlin Podgórskich i Krainy Wyżyn Podgórskich.

Natomiast według R. Gumińskiego obszar gminy leży w obrębie Sandomiersko – Rzeszowskiej i Podkarpackiej dzielnicy rolniczo – klimatycznej.

Średnia temperatura roku wynosi 7,5 - 8°C. Średnia temperatura stycznia wynosi -2,5 do -3,5°C. Średnia temperatura lipca wynosi 17,5 – 18,5°C.

Wilgotność powietrza - najwyższe wartości notuje się zimą, najniższe latem.

Pokrywa śnieżna zalega około 60 dni w roku. Wielkość opadów w tym rejonie wynosi około 700mm.

Przeważają wiatry z kierunku południowo – zachodniego i zachodniego. Na układ wiatrów wpływa nie tylko ogólna cyrkulacja, ale również orografia terenu, w tym przede wszystkim układ dolin, które odgrywają znaczną rolę w sterowaniu wiatrami.

Na klimat lokalny wpływ mają takie elementy jak: morfologia terenu, nachylenia w jego obrębie, głębokość zalegania wód gruntowych, zagospodarowanie terenu. W obrębie Pogórza Dynowskiego na zróżnicowanie warunków mikroklimatu wpływ mają głównie: ekspozycja stoku i nachylenia.

Teren opracowania cechuje się zróżnicowaniem warunków mikroklimatu. Wynika to z ekspozycji i spadów terenu. Północno – wschodnia ekspozycja decyduje o nieco gorszych warunkach solarnych, a tym samym mniej korzystnych warunkach termicznych terenu. Fragmenty stoku o nachyleniu 12 – 20% szczególnie w okresie jesienno – zimowym, przy niskich stanach słońca, narażone są na gorsze warunki solarne i termiczne, co wpływa na gorsze warunki mikroklimatu.

Przy lokalizacji zabudowy mieszkaniowej należy w tej części stoku tak sytuować budynki, aby nie powodowały wzajemnego zacieniania.

Korzystniejszymi warunkami mikroklimatu cechuje się w tym terenie fragment stoku o mniejszych nachyleniach (5 – 8%).

Gleby

W granicach terenu występują gleby zaliczane do klasy V, tylko niewielki fragment w bezpośrednim sąsiedztwie drogi biegnącej wzdłuż granicy południowej to gleby klasy IVa. Występujące w tym terenie gleby nie wymagają zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze. Gleby na terenie opracowania pozostają w odłogowaniu.

Opracowany i uchwalony przez Radę Miejską w Tyczynie w dniu 9 grudnia 2003 r. miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, część terenu wskazywał do zalesienia. Mimo upływu czasu nie podjęto zalesienia zgodnie z planem.

- **Struktura przyrodnicza obszaru, w tym różnorodność biologiczna**

Według podziału geobotanicznego dokonanego przez Wł. Szafera obszar gminy Tyczyn leży na pograniczu dwóch prowincji: Niżowo – Wyżynnej i Górskiej. Obszar ten położony jest w prowincji Górskiej w Okręgu Beskidów, na pograniczu dwóch Podokręgów – Pogórza Fliszowego i Pogórza Lessowego. Dominującym zespołem leśnym jest żyzna buczyna karpacka w formie podgórskiej. Jest to postać odchylona w kierunku grądów, zubożała o gatunki górskie.

Ze zbiorowisk synantropijnych najbardziej rozpowszechnione są zbiorowiska segetalne. Na terenach odłogowanych fitocenozy upraw polnych zastąpione zostały przez ekosystemy terenów odłogowanych. Teren opracowania zajęty jest obecnie przez porolne użytki zielone. W granicach opracowania nie stwierdzono występowania objętych ochroną gatunków roślin i siedlisk (rozporządzenie MŚ z dnia 9.10.2014r. – w sprawie ochrony gatunkowej roślin).

Według podziału na krainy zoograficzne (Jaczewski – Narodowy Atlas Polski) obszar ten położony jest w Krainie Beskidu Wschodniego. Cechą charakterystyczną Pogórza Dynowskiego, gdzie położony jest omawiany teren, jest jego przejściowość. Na terenie Pogórza występują elementy zachodnio – europejskie, pontyjskie i borealno – alpejskie.

Fauna pochodzenia zachodnio – europejskiego stanowi trzon fauny podgórskiej. Do przedstawicieli jej należą: jeleń europejski, sarna, dzik, zając szarak, jeż, kret. Przedstawicielami fauny borealno – alpejskiej są: dzięcioł trójpalczasty, puszczyk uralski, kuna leśna, kwiczoł. Gatunki pontyjskie stanowią bardzo rzadki element występującej tu fauny.

- **Zmiany w środowisku**

Teren opracowania oraz tereny otaczające były niegdyś terenami upraw rolnych, łąk i pastwisk. Obecnie teren opracowania jest odłogowany.

Omawiany rejon gminy Tyczyn to tereny atrakcyjne krajobrazowo. Poprawa dostępności komunikacyjnej, walory krajobrazowe sprawiają, że tereny te stały się terenami chętnie wykorzystywanymi dla lokalizowania zabudowy mieszkaniowej.

- **Zasoby przyrodnicze i walory krajobrazowe podlegające ochronie prawnej**

W granicach gminy Tyczyn tereny, o wysokich walorach krajobrazowych i przyrodniczych objęte zostały ochroną zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Wschodnie i południowej obszary gminy objęte zostały ochroną z uwagi na znaczące walory krajobrazowe. Tereny te włączone zostały do Hyźnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Obszar opracowania położony jest poza granicami HGOCHK, którego zachodnia granica przebiega w odległości około 4km w kierunku wschodnim, a północna w odległości około 7,5km na południe od terenu opracowania.

Na obszarze gminy Tyczyn nie występują obszary Natura 2000. W granicach opracowania nie stwierdzono występowania obiektów przyrody objętych ochroną. Nie występują tu również gatunki roślin podlegające ochronie.

.

- **Jakość środowiska, jego zagrożenia i identyfikacja źródeł tych zagrożeń**

O jakości środowiska decyduje przede wszystkim stan następujących elementów:

- powietrza atmosferycznego;
- wód;
- hałasu.

Powietrze

Podstawowym dokumentem określającym wymagania dotyczące oceny i zarządzania jakością powietrza w krajach Unii Europejskiej jest Dyrektywa 2008/50/WE z 2008 r. – w sprawie jakości powietrza i czystszego powietrza dla Europu. Dyrektywa określa kryteria jakości powietrza oraz tworzy zasady i mechanizmy działań mających na celu:

- utrzymanie jakości powietrza na obszarach, gdzie ona jest wystarczająca;
- planowanie poprawy jakości powietrza na obszarach, gdzie nie spełnia ona założonych kryteriów.

W Polsce na podstawie przepisów zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2017 r. poz. 519) ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, określonej za pomocą substancji w powietrzu. Przez poziom substancji w powietrzu rozumiemy stężenie tych substancji w powietrzu odniesione do ustalonego czasu lub opad substancji w odniesieniu do ustalonego czasu i powierzchni. Jak najlepszą jakość powietrza mają zapewnić działania na rzecz utrzymania poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów dopuszczalnych lub co najmniej na tych poziomach.

Decydujący wpływ na jakość powietrza na terenach zurbanizowanych mają emisje z pojazdów samochodowych oraz indywidualnych, komunalnych i przemysłowych źródeł

stacjonarnych. Największy wpływ wywiera energetyczne spalanie paliw, dotyczy to szczególnie okresu zimowego.

Można wyodrębnić emitory wysokie, oddziałujące na większe odległości (emitory punktowe to duże obiekty przemysłowe) oraz emitory niskie, mające wpływ na bezpośrednie ich sąsiedztwo. Energetyczne spalanie paliw (węgiel, drewno, gaz ziemny, olej opałowy) jest źródłem emisji podstawowej: dwutlenku węgla, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu oraz pyłu.

Stężenie tych substancji wykazuje zmienność w ciągu roku, rośnie w sezonie grzewczym, a maleje latem. Poziom stężeń substancji podstawowych w skali kraju wykazuje tendencję spadkową, oprócz wzrostu emisji dwutlenku azotu wynikającej z oddziaływania ruchu samochodowego. Mając na uwadze konieczność monitorowania jakości powietrza oraz ochrony przed emisjami został nałożony ustawowy obowiązek na WIOŚ oceny stanu powietrza w obrębie wydzielonych jednostek terytorialnych zwanych strefami.

Strefy stanowią aglomeracje powyżej 250 tys. mieszkańców, miasta powyżej 100 tys. mieszkańców oraz pozostałe części województwa. W województwie podkarpackim wydzielono dwie strefy: miasto Rzeszów i podkarpacką, obejmującą obszar województwa poza obszarem administracyjnym m. Rzeszowa.

Wyniki oceny jakości powietrza w województwie podkarpackim wykazały, że:

- zanieczyszczenia gazowe tj. dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek węgla, benzen i ozon (w kryterium zdrowia) oraz dwutlenek siarki, dwutlenek azotu i ozon (w kryterium ochrony roślin), osiągnęły na terenie woj. podkarpackiego niskie wartości stężeń. Pozwoliło to na zakwalifikowanie strefy. podkarpackiej dla obu kryteriów do klasy „A”;
- od kilku lat utrzymuje się duże zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10, mierzonym w kryterium ochrony zdrowia, co powoduje że strefa podkarpacka zaliczona została do klasy „C”;
- również stopień zanieczyszczenia powietrza pyłem zawieszonym PM2,5 powoduje, że strefa podkarpacka została również zaliczona do klasy „C”. Zanieczyszczenie powietrza pyłem zawieszonym PM10 i PM2,5 utrzymujące się od dłuższego okresu, powoduje zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „C”, co wymaga opracowania i wdrożenia naprawczego programu ochrony powietrza w zakresie wielkości stężeń pyłu PM10 i PM2,5;
- dla metali w pyle PM10 (arsen, kadm, nikiel, ołów) wartości odniesienia zostały dotrzymane na obszarze całego województwa. Pozwoliło to na zaliczenie strefy podkarpackiej do klasy „A” pod względem zanieczyszczenia tymi substancjami.
- średnioroczne stężenie benzo(a)pirenu w pyle zawieszonym PM10 przekroczyło wartości dopuszczalne, co było podstawą zaliczenia strefy podkarpackiej do klasy „C”.

Wody

Teren, o którym mowa, znajduje się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki". Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. Celem tym jest utrzymanie co najmniej aktualnego stanu wód.

Hałas

Teren opracowania jest terenem otwartym. W jego otoczeniu występują również tereny otwarte - rolne lub odłogowane. Brak jest jakichkolwiek źródeł powodujących hałas. Wzdłuż południowo – zachodniej granicy opracowania biegnie droga powiatowa (P1416R). Jest to droga o utwardzonej, asfaltowej nawierzchni. Ruch pojazdów w ciągu tej drogi nie jest na tyle znaczący, aby powodował znaczący, negatywny wpływ na warunki akustyczne.

Dla ochrony zabudowy przed hałasem komunikacyjnym należy sytuować ją w odległości od linii rozgraniczających drogi powiatowej zgodnie z obowiązującymi przepisami o drogach publicznych.

6. PROBLEMY ORAZ CELE OCHRONY ŚRODOWISKA Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU XI ZMIANY STUDIUM

Zagospodarowanie terenów Nr 1 i Nr 2 zgodnie z opracowanym projektem XI zmiany Studium, spowoduje zmianę ich użytkowania.

W terenie Nr 1 zlokalizowany w Hermanowej, w miejsce upraw krzewów owocowych pojawi się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, której, oprócz powierzchni biologicznie czynnej, towarzyszyć będą dojazdy, dojścia, miejsca postojowe.

W terenie Nr 2 położonym w miejscowości Kielnarowa, który w planie miejscowym wskazano jako teren do zalesienia, co nie zostało zrealizowane mimo upływu 14 lat, również pojawi się zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. W tym terenie nowa funkcja spowoduje, że teren aktualnie odłogowany zostanie zagospodarowany, poprzez lokalizację zabudowy, zajecie części terenu dla lokalizacji powierzchni biologicznie czynnej, urządzonej jako zieleń przydomową.

W terenie Nr 1, który jest terenem o bardzo korzystnych warunkach klimatu lokalnego obiekty kubaturowe nie będą wymagać znaczących zmian naturalnego ukształtowania terenu, co wynika z faktu ograniczonej wielkości spadków.

W terenie Nr 2, gdzie nachylenie części terenu są znaczne, powyżej 12%, lokalnie 12 – 20%, w przypadku lokalizacji budynków wymagane będą prace niwelacyjne.

Teren położony w Hermanowej (Nr 1) znajduje się w obszarze wyposażonym w sieć wodociągową. Natomiast w terenie Nr 2, zlokalizowanym w Kielnarowej, zaopatrzenie w wodę odbywać się będzie z indywidualnych źródeł. Planowana jest rozbudowa istniejącej w obszarze gminy sieci wodociągowej, jednak do tego czasu koniecznie będą rozwiązania indywidualne.

Problemem, który wymaga rozwiązania zarówno w terenie Nr 1, jak i Nr 2 jest odprowadzenie ścieków bytowych. Z uwagi na brak sieci kanalizacji sanitarnej, należy przyjąć rozwiązania, które zapewnią usuwanie ścieków bytowych do czasu realizacji planowanej sieci kanalizacji sanitarnej. Do takich rozwiązań należy odprowadzenie ścieków do szczelnych, bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe lub przydomowych oczyszczalni ścieków.

Dla utrzymania dobrego stanu powietrza pod względem zanieczyszczeń gazowych, budynki, jakie powstaną w omawianych terenach należy ogrzewać poprzez wykorzystanie źródeł energii cieplnej, nie powodujących znacznego zwiększenia niskiej emisji.

Zmiana Studium dopuszcza lokalizację jedynie zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, określając równocześnie wskaźnik intensywności zabudowy. Ma to być zabudowa o niskiej lub nawet bardzo niskiej intensywności (min. 0,1), nie przewiduje się, aby spowodowała pogorszenie stanu środowiska w rejonach zlokalizowania nowych terenów budowlanych.

7. WPŁYW REALIZACJI PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE XI ZMIANY STUDIUM W ODNIESIENIU DO TERENÓW OBJĘTYCH OCHRONĄ ZGODNIE Z USTAWĄ O OCHRONIE PRZYRODY

Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody, poddanie pod ochronę następuje poprzez utworzenie:

- parku narodowego;
- rezerwatu przyrody;
- parku krajobrazowego;
- obszaru chronionego krajobrazu;
- obszaru NATURA 2000;

- stanowisk dokumentacyjnych; użytków ekologicznych;
- zespołów przyrodniczo – krajobrazowych;
- ochronę gatunków roślin, grzybów i zwierząt.

Tereny objęte projektem XI zmiany Studium, nie są objęte żadną formą ochrony. Tereny te położone są poza:

- granicami Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu;
- w dużej odległości od terenów włączonych do sieci obszarów Natura 2000;
- poza granicami obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty – OZW PLH180030 „Wisłok Środkowy z Dopływami".

Przeznaczenie dwóch terenów o niewielkich powierzchniach dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, nie będzie źródłem negatywnego oddziaływania na środowisko terenów otaczających, a w stosunku do terenów objętych ochroną z uwagi na prezentowane walory przyrodnicze i krajobrazowe nie wystąpi żaden negatywny wpływ.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU XI ZMIANY STUDIUM

Większość dokumentów dotyczących ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu międzynarodowym i krajowym wywodzi się z dokumentów międzynarodowych, którym początek dała Konferencja Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 roku, na której zdefiniowano założenia zrównoważonego rozwoju.

Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką innych dziedzin gospodarki.

Od roku 1992 pojawiły się kolejne, nowe dokumenty dotyczące ochrony środowiska lub poszczególnych jego składowych.

Powstało szereg konwencji i protokołów w sprawach o znaczeniu międzynarodowym.

W granicach Wspólnoty Europejskiej wyrazem troski o stan środowiska są uchwały, rozporządzenia i dyrektywy unijne.

Z chwilą przystąpienia Polski do Unii Europejskiej wystąpiła konieczność dostosowania prawa polskiego do prawa unijnego.

Z powyższego wynika, że oceniając uwzględnienie w projekcie niniejszego dokumentu planistycznego, celów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostanie spełniony warunek uwzględnienia celów ochrony środowiska w odniesieniu do

szczebla międzynarodowego i prawa wspólnotowego, które znalazło odpowiedniki w prawie polskim.

Ważnymi dokumentami szczebla krajowego, kształtującymi i kreującymi politykę społeczną i gospodarczą oraz ekologiczną są: Strategia Rozwoju Kraju na lata 2007 – 2015, Koncepcja Zagospodarowania Przestrzennego Kraju do 2030 roku, Polityka ekologiczna państwa w latach 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016, przedłużoną do 2020 roku.

Zapisy dotyczące przyjętych celów i rozwiązań w sprawie ochrony środowiska w powyższych dokumentach są wiążące dla dokumentów tworzonych na niższych szczeblach.

W skali województwa są to:

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podkarpackiego;
- Program ochrony środowiska województwa podkarpackiego na lata 2012 – 2015 w perspektywą do 2019 roku;
- Plan gospodarowania wodami w dorzeczu Wisły – nowelizacja obowiązująca od 13 grudnia 2016 roku.

W skali gminy Tyczyn dokumentem określającym zadania i cele ochrony środowiska jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Tyczyn.

Określone cele i zadania dotyczące ochrony środowiska w Studium muszą być uwzględnione i uszczegółowione w planach miejscowych.

9. ODDZIAŁYWANIE BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, CZASOWE LUB DŁUGOTRWAŁE PLANOWANEGO ZAGOSPODAROWANIA TERENÓW OBJĘTYCH XI ZMIANĄ STUDIUM NA POSZCZEGÓLNE ELEMENTY ŚRODOWISKA I CZŁOWIEKA ORAZ TERENY CHRONIONE

W wyniku realizacji ustaleń projektu zmiany Studium, na terenach wskazanych dla lokalizacji funkcji mieszkaniowej, wystąpią zmiany wynikające z wprowadzenia zabudowy mieszkaniowej oraz z nią związanej, a także realizacją dojść i dojazdów do budynków. Zmiany te polegać będą na likwidacji znacznych powierzchni biologicznie czynnej, zmianie struktury gruntów oraz zmianie mikroklimatu i krajobrazu.

Zmiany jakie wystąpią, będą miały zróżnicowane oddziaływanie i różny stopień uciążliwości. Nie prognozuje się, aby dopuszczony nowy kierunek zagospodarowania spowodował daleko idące zmiany w środowisku.

Jednakże należy stwierdzić, że nie ma możliwości całkowitego wyeliminowania skutków zagospodarowania terenów dotychczas będących otwartymi.

Wpływ ustaleń projektu zmiany Studium na poszczególne elementy środowiska:

- **Bioróżnorodność, flora i fauna**

Tereny objęte zmianą Studium znajdują się w obszarze gminy Tyczyn, która pod względem geobotanicznym położona jest na pograniczu prowincji Niżowo – Wyżynnej i Górskiej. Dominują tu zbiorowiska synantropijne, a zbiorowiska segetalne należą do najbardziej rozpowszechnionych.

W terenie Nr 1 znajdującym się w Hermanowej na prawie całym obszarze dominuje uprawa krzewów owocowych (aronia, porzeczka). Natomiast w granicach terenu Nr 2 – położonego w Kielnarowej, fitocenozy upraw polnych zajęły ekosystem terenów odłogowanych.

W żadnym z w/w terenów nie stwierdzono gatunków objętych ochroną. Likwidacji ulegną więc w terenie Nr 2 gatunki pospolite, natomiast w terenie Nr 1 – uprawa krzewów owocowych. W ich miejsce, obok terenów zabudowanych, zgodnie z ustaleniami projektu zmiany Studium pojawi się przydomowa zieleń, która będzie stanowić powierzchnię biologicznie czynną, zajmującą nie mniej niż 20% powierzchni działki budowlanej. W terenie Nr 1 wprowadzenie plantacji uprawy krzewów owocowych spowodowało likwidację ekosystemów roślin upraw rolnych, co miało wpływ na zmianę bioróżnorodności.

Przeznaczenie tego terenu dla funkcji mieszkaniowej nie będzie miało wpływu na ograniczenie bioróżnorodności. Natomiast w terenie Nr 2, gdzie występują ekosystemy terenów odłogowanych, które zostaną wyeliminowane poprzez zabudowę, utwardzone dojazdy i miejsca postojowe, teren przydomowej zieleni urządzonej będzie cechował się mniejszą bioróżnorodnością w stosunku do stanu obecnego.

Zmiana kierunków zagospodarowania w tym terenach nie spowoduje likwidacji gatunków roślin chronionych, gdyż nie stwierdzono ich występowania.

Fauna

W żadnym z omawianych terenów nie ma udokumentowanych miejsc rozrodu dzikich zwierząt oraz miejsc lęgowych ptaków. W terenie Nr 1, który od wschodu i zachodu sąsiaduje z terenami zabudowy mieszkaniowej, występują głównie drobne ssaki – gryzonie i owadożerne.

Teren Nr 2 jest terenem otwartym, położonym w niedalekim sąsiedztwie terenów leśnych. Jest on niewątpliwie miejscem żerowania większych gatunków (sarna i dzik). Zagospodarowanie terenu, jego ogrodzenie uniemożliwi czasowe bytowanie większych

gatunków zwierząt. Wykorzystają więc rozległe i otwarte tereny sąsiadujące. Drobne gryzonie zachowają odpowiednie dla siebie warunki życia.

- **Powietrze**

Stan powietrza z uwagi na zanieczyszczenia gazowe nie budzi zastrzeżeń. Tereny objęte zmianą Studium położone są w sąsiedztwie rozległych terenów rolnych oraz towarzyszących im terenów leśnych. Są to tereny położone w „strefie podkarpackiej", w obszarze której stwierdzono przekroczenia stężenia pyłu zwieszonego PM10 i PM2,5. Stopień urbanizacji omawianych terenów jest niewielki, w szczególności dotyczy to terenu Nr 2, tak więc ich udział w tym zjawisku jest raczej niewielki, dotyczy raczej elementów z nimi sąsiadujących – droga powiatowa w terenie Nr 2, sąsiadująca zabudowa oraz droga gminna w terenie Nr 1.

Realizacja dopuszczonej funkcji tj. zabudowy mieszkaniowej może w pewnym stopniu wpłynąć na zmianę obecnego stanu powietrza. Zmiana ta nie będzie zdecydowanie znacząca. Ograniczona wielkość powierzchni poszczególnych terenów będzie miała wpływ na ilość budynków mieszkalnych, jakie pojawią się w tych terenach.

A to budynki mieszkalne, a ściślej źródła ciepła służące do ich ogrzewania będą mieć wpływ na stan powietrza.

- **Powierzchnia ziemi**

Tereny objęte zmianą Studium cechują się zróżnicowanym ukształtowaniem. Teren Nr 1 stanowi fragment stoku o nachyleniach od 5 do 12%. Lokalizacja budynków nie będzie wymagała przekształceń naturalnie ukształtowanej powierzchni. Przeważający jego obszar cechują nachylenia 5 – 8%. Tylko niewielkie fragmenty stoku mają większe nachylenie (8 – 12%), mogą więc wymagać niewielkich prac niwelacyjnych.

Natomiast w terenie Nr 2 tylko w części położone w bezpośrednim sąsiedztwie drogi powiatowej nachylenie stoku wynosi 5 – 8%, pozostała część cechuje się większymi spadkami tj. 8 – 12%, a w części 12 – 20%.

W tych fragmentach stoku lokalizacja obiektów kubaturowych wymagać będzie prac niwelacyjnych – wkopów, tworzenia wypłaszczeń poprzez nadsypanie i utworzenie sztucznych skarp o różnej wielkości.

Wprowadzenie zabudowy w terenie Nr 1 i Nr 2 spowoduje zmiany struktury gruntów w procesie wykonywania wykopów fundamentowych. Wyposażenie terenów w sieci infrastruktury technicznej, również będzie wymagać wykonywania wykopów, które spowodują zmiany struktury gruntów.

Wykonanie dojazdów, miejsc postojowych spowoduje utwardzenie powierzchni poszczególnych terenów, co wpłynie na ograniczenie wielkości infiltracji wód opadowo – roztopowych.

- **Gleby**

Zmiana sposobu zagospodarowania spowoduje wyłączenie gleb z rolniczego użytkowania. W terenie Nr 2 występują gleby o niskich wartościach dla rolnictwa, klasy V i VI. Gleby te nie wymagają zgody na zmianę przeznaczenia. Natomiast w terenie Nr 1 występują gleby zaliczone do III i IV klasy użytków rolnych.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami teren o glebach należących do III klasy użytków rolnych wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zmiany przeznaczenia gruntów dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

- **Ludzie**

Dopuszczenie zmiany zagospodarowania terenów objętych zmianą Studium zapewni realizację wniosków właścicieli terenów, którzy będą mogli zrealizować swoje zamierzenia i poprawić warunki życia.

Realizacja zabudowy w terenie Nr 2 nie będzie miała niekorzystnego wpływu na pogorszenie warunków w terenach sąsiednich. Teren ten położony jest w otoczeniu terenów otwartych. Okresowe pogorszenie warunków akustycznych oraz zwiększona emisja zanieczyszczeń w wyniku pracy maszyn budowlanych i samochodów ciężarowych dowożących materiały budowlane nie będzie wpływać na warunki życia w terenach zabudowanych, z uwagi na dzielącą odległość.

W terenie Nr 1 realizacja zabudowy spowoduje czasowe pogorszenie warunków dla sąsiadującej zabudowy, zarówno po zachodniej, jak i wschodniej stronie analizowanego terenu.

Po zakończeniu etapu budowy warunki życia w terenach sąsiadujących będą spełniać standardy odpowiednie dla ludzi.

- **Wody**

W granicach terenów objętych XI zmianą Studium nie występują żadne wody powierzchniowe.

Z zgodnie podziałem na jednolite części wód powierzchniowych tereny objęte zmianą Studium znajdują się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”. Jest to potok fliszowy, stanowiący naturalną część wód, której stan ekologiczny określono jako dobry. Jest to część wód

niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celów środowiskowych. Celami środowiskowymi dla tej JCWP jest uzyskanie dobrego stanu ekologicznego i dobrego stanu chemicznego. JCWP znajduje się w wykazie obszarów chronionych ze względu na położenie w jej granicach OZW PLH 180025 „Nad Husowem" oraz rezerwatu „Mójka".

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, teren opracowania położony jest w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152, dla której stan chemiczny i ilościowy oceniono jako dobry. Jest to część wód niezagrożona ryzykiem nieosiągnięcia ustanowionych dla niej celów środowiskowych. JCWPd o której mowa znajduje się wykazie obszarów chronionych ze względu na przeznaczenie do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę.

Wskazane zagospodarowanie skutkować będzie powstawaniem ścieków bytowych. Z uwagi na fakt, że kanalizacja sanitarna jest dopiero planowana i nie jest sprecyzowany termin jej realizacji, sposób usuwania ścieków należy do tego czasu rozwiązać w sposób indywidualny. O tym, w jaki sposób usuwane będą ścieki bytowe rozstrzygną ustalone zasady w planach miejscowych, jakie gmina zamierza sporządzić dla terenów objętych zmianą Studium. Najkorzystniejszym dla środowiska wodno – gruntowego jest wskazane w projekcie zmiany Studium, odprowadzenie ścieków do bezodpływowych zbiorników na nieczystości ciekłe, opróżnianych okresowo poprzez wywóz na oczyszczalnię ścieków.

Wody opadowo – roztopowe odprowadzać należy na własny teren biologicznie czynny. Tereny Nr 1 i Nr 2 nie są zagrożone zalewaniem wodami powodziowymi. Położone są poza granicami GZWP Nr 425 i 432.

W ich granicach, a także w ich otoczeniu nie ma udokumentowanych ujęć wód podziemnych ze strefami ochronnymi. Wskazane nowe kierunki zagospodarowania oraz zasady zagospodarowania i usuwania ścieków bytowych nie będą powodować zagrożenia dla środowiska wodno – gruntowego. Pojawienie się zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej nie stworzy zagrożenia dla celów środowiskowych określonych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych w granicach których zlokalizowane są tereny objęte zmianą Studium.

- **Klimat lokalny**

Pojawienie się zabudowy w terenach otwartych, biologicznie czynnych w przypadku omawianych terenów nie spowoduje zmian warunków klimatycznych.

Zmiana Studium dotyczy terenów o niewielkich powierzchniach, które zostaną zagospodarowane zabudową mieszkaniową, jednorodzinną o niskiej intensywności. Powierzchnia zabudowana w granicach działki budowlanej nie może przekroczyć 40% jej powierzchni. Zabudowie będzie towarzyszyć powierzchnia biologicznie czynna, co ma korzystny wpływ na ogólny stan środowiska w tym stan powietrza.

Tereny objęte projektem zmiany Studium zlokalizowane są w otoczeniu rozległych terenów otwartych, biologicznie czynnych (teren Nr 2) lub w sąsiedztwie zabudowy rozproszonej z dużym udziałem terenów biologicznie czynnych (teren Nr 1), co pozwala na zachowanie niezmienionych warunków klimatu lokalnego.

- **Klimat akustyczny**

Teren Nr 1 zlokalizowany w Hermanowej, w części północnej graniczy z drogą gminną, która nie jest drogą będącą źródłem uciążliwego hałasu komunikacyjnego. Jest to droga prowadząca ruch lokalny, nie stwarzająca uciążliwości. Okres realizacji ustaleń planistycznych spowoduje zwiększony ruch pojazdów. Praca maszyn budowlanych i zwiększony ruch pojazdów wpłynie na pogorszenie warunków akustycznych. Będzie to zjawisko czasowe. Po zakończeniu etapu budowy warunki akustyczne ulegną poprawie.

Teren Nr 2 zlokalizowany w Kielnarowej położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie drogi powiatowej. Nie jest to droga o bardzo dużym natężeniu ruchu. Dla ograniczenia jej potencjalnych uciążliwości, lokalizacja budynku mieszkalnego musi uwzględniać nieprzekraczalną linię zabudowy wzdłuż drogi powiatowej o odległości wynikającej z przepisów o drogach publicznych. W terenach zabudowy mieszkaniowe jednorodzinnej wielkość hałasu nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu MŚ z dnia 14 czerwca 2007 r.

W projekcie XI zmiany Studium na terenach, których ona dotyczy dopuszczono wyłączenie zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. Nie pojawią się więc inne funkcje, które mogłyby być źródłem hałasu.

- **Krajobraz**

Realizacja zabudowy w terenie Nr 1 w Hermanowej nie spowoduje znaczących zmian w krajobrazie tej części wsi. Powstanie zabudowa, która będzie uzupełnieniem istniejącej zabudowy w otoczeniu omawianego terenu. Będą to obiekty nawiązujące do istniejących wysokością i architekturą.

Natomiast realizacja ustaleń w terenie Nr 2 – Kielnarowa, spowoduje większe zmiany w krajobrazie. Aktualnie jest to teren otwarty, niezabudowany. Zabudowa, jaka się tu pojawi powinna wpisać się w otoczenie i krajobraz tak, aby stać się korzystnym jego elementem.

- **Zabytki**

W omawianych terenach XI zmiany Studium nie występują obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków. Nie występują tu również stanowiska archeologiczne.

- **Zasoby naturalne**

W terenach Nr 1 i Nr 2 nie zostały udokumentowane złoża surowców naturalnych.

- **Dobra materialne**

Dobra materialne to wytworzone przez człowieka przedmioty i obiekty służące do zaspokojenia jego potrzeb.

Projekt XI zmiany Studium poprzez zmiany kierunków zagospodarowania oraz ustalenia planistyczne daje możliwość powstania nowych dóbr, które będą uzupełnieniem dóbr znajdujących się w granicach gminy.

- **Wpływ planowanego zagospodarowania na tereny chronione z uwagi na wartości przyrodnicze**

Tereny chronione z uwagi na wartości siedliskowe, przyrodnicze i krajobrazowe objęte granicami Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu położone są w znacznej odległości od terenów objętych zmianą Studium.

Nowe kierunki zagospodarowania dopuszczone w terenie Nr 1 w Hermanowej i Nr 2 w Kielnarowej nie będą powodować żadnego wpływu na środowisko i wartości przyrodnicze terenów chronionych.

10. ODDZIAŁYWANIE TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Nie prognozuje się transgranicznego oddziaływania na środowisko ustaleń projektu XI zmiany Studium, określających przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenów.

Projekt zmiany Studium nie wprowadza funkcji, których oddziaływanie miałoby zasięg transgraniczny.

11. ROZWIĄZANIA OGRANICZAJĄCE WPŁYW NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO PLANOWANYCH KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZYJĘTYCH W PROJEKCIE ZMIANY STUDIUM

W opracowanym projekcie zmiany Studium przyjęto rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczenie negatywnych oddziaływań na środowisko.

Dotyczą one:

- zachowania i ochrony terenów zieleni poprzez nakaz utrzymania określonego udziału powierzchni biologicznie czynnej;

- dopuszczenie lokalizacji tylko zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- określenie wielkości powierzchni zabudowanej działki, wskaźników intensywności zabudowy i jej wysokości;
- zasad wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej i usuwania ścieków bytowych.

12. PRZEWIDYWANE METODY ANALIZ SKUTKÓW REALIZACJI W PROJEKCIE XI ZMIANY STUDIUM

Dla analizy skutków realizacji ustaleń opracowań dotyczących planowania przestrzennego, właściwe jest zastosowanie art. 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 z późniejszymi zmianami).

Zgodnie z tym artykułem – w celu oceny aktualności planów miejscowych, wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy (co najmniej raz w czasie kadencji), ocenia postępy w opracowaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzenia w nawiązaniu do Studium.

Zgodnie z art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE do monitorowania środowiskowych skutków realizacji planów, można wykorzystać stosownie do potrzeb istniejące systemy monitoringu w celu uniknięcia powielania monitoringu.

W przypadku opracowań planistycznych istnieje określona ustawowo procedura pozwalająca przeanalizować i ocenić skutki ich realizacji. Nie ma więc potrzeby określania dla Studium, planów lub ich zmian, specjalnego systemu monitoringu wpływu na środowisko.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu XI zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miasta Tyczyn, wykonano w oparciu o art. 46 pkt. 1 i art. 50 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016r. poz. 353).

Zakres prognozy oddziaływania na środowisko został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Rzeszowie i Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Rzeszowie.

Projektem niniejszej zmiany Studium objęto dwa tereny. Teren Nr 1 położony w Hermanowej, przy drodze publicznej gminnej, o powierzchni około 0,81 ha i teren Nr 2 położony w Kielnarowej, przy drodze publicznej powiatowej, o powierzchni około 0,55 ha.

W sporządzonym projekcie zmiany Studium tereny, które były w obecnie obowiązującym Studium wskazane dla upraw rolnych lub przeznaczono w części do zalesienia dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczając je symbolami 9MN (teren Nr 1) i 10MN (teren Nr 2).

Tereny zmiany Studium położone są w obszarze Pogórza Dynowskiego. Teren 9MN obejmuje fragment stoku o ekspozycji południowej, w obszarze którego nachylenia wynoszą 5 – 8% , a lokalnie 8 – 12%. Natomiast teren 10MN zlokalizowany jest w obrębie stoku o nachyleniach od 5% do 20%.

W granicach terenów nie występują wody powierzchniowe.

Z zgodnie podziałem na jednolite części wód powierzchniowych tereny objęte zmianą Studium znajdują się w zlewni jednolitej części wód powierzchniowych JCWP o kodzie PLRW2000122265689 „Strug do Chmielnickiej Rzeki”.

Zgodnie z podziałem obszaru dorzecza Górnej Wisły na jednolite części wód podziemnych, tereny opracowania położone są w jednolitej części wód podziemnych oznaczonej kodem PLGW2000152.

Tereny Nr 1 i Nr 2 nie są zagrożone zalewaniem wodami powodziowymi. Położone są poza granicami GZWP Nr 425 i 432.

W ich granicach nie stwierdzono występowania gatunków roślin chronionych. Nie występują tu udokumentowane miejsca rozrodu zwierząt.

Tereny 9 i 10MN położone są poza granicami Hyżnieńsko – Gwoźnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. W ich granicach nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych, nie ma tu obiektów zabytkowych kultury materialnej oraz stanowiska archeologicznych.

Dopuszczony kierunek zagospodarowania tj. zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna nie będzie źródłem negatywnego oddziaływania na środowisko, w szczególności stan powietrza atmosferycznego i środowisko wodno – gruntowe.

Nie prognozuje się również zmian warunków klimatu lokalnego.

Opracowała

mgr Janina Nowak

Rzeszów, 2 października 2017 r.

Janina Nowak
ul. Rumiankowa 7
35-604 Rzeszów

Oświadczenie sporządzającego prognozę

Ja niżej podpisana Janina Nowak, zatrudniona w Biurze Rozwoju Miasta Rzeszowa na stanowisku głównego specjalisty, jako kierownik Zespołu: Przyrodnicze Podstawy Kształtowania Środowiska, w którym sporządza się opracowania ekofizjograficzne i prognozy oddziaływania na środowisko projektów planów miejscowych, Studium i zmian Studium dla miasta Rzeszowa; oświadczam:
Spełniam warunki, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2008 r. O udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późniejszymi zmianami).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Janina Nowak